

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V septembri 2005 bola Komisii podaná sťažnosť týkajúca sa nezlučiteľnosti určitých ustanovení upravujúcich „Regime Excepcional de Regularização Tributária de elementos patrimoniais que não se encontrem no território português em 31 de Dezembro de 2004“ (výnimočný režim daňovej úpravy finančných aktív, ktoré sa nenachádzajú na portugalskom území ku 31. decembru 2004) s právnou úpravou Spoločenstva a Dohodou o Európskom hospodárskom priestore (EHP), ktoré boli prebraté zákonom č. 39-A/2005 z 29. júla 2005.

Z výnimočného režimu daňovej úpravy vyplýva, že daňovníci v súvislosti s daňovou úpravou musia zaplatiť sumu, ktorá zodpovedá daňovej sadzbe vo výške 5 % z hodnoty uvedených finančných aktív v daňovom priznaní, a že, ak by boli všetky alebo časť finančných aktív tvoriacich predmet tohto vyhlásenia cennými papiermi Portugalskej republiky, uvedená sadzba by sa voči týmto cenným papierom znížila o polovicu; toto zníženie platí aj pre iné finančné aktíva, ak sa príslušná hodnota opätovne investovala do cenných papierov Portugalskej republiky, do okamihu podania daňového priznania.

Komisia zastáva názor, že výnimočný režim daňovej úpravy poskytuje s ohľadom na spätný prevod majetku a s ohľadom na investíciu do cenných papierov Portugalskej republiky daňovú úľavu spočívajúcu v uplatnení zníženej dane na finančné aktíva, ktoré sú cennými papiermi Portugalskej republiky, alebo na hodnotu opätovne investovanú do cenných papierov Portugalskej republiky. V skutočnosti sú osoby, ktoré tento režim využívajú, odrádzané od toho, ponechať si legalizované finančné aktíva v iných formách ako v cenných papieroch Portugalskej republiky.

Súdny dvor Európskych spoločenstiev už rozhodol, že vnútroštátna daňová úprava, ktorá odrádza daňovníkov od toho, aby investovali v iných členských štátoch, je obmedzením voľného pohybu kapitálu v zmysle článku 56 ES.

Aj keď Komisia nespochybňuje, že verejné dlhopisy môžu byť predmetom preferenčného zaobchádzania, však v predmetnom prípade zastáva ten názor, že nižšia daňová sadzba, ktorá je uplatniteľná iba na legalizované finančné aktíva, ktorými sú cenné papiere Portugalskej republiky, je zakázaným diskriminačným obmedzením voľného pohybu kapitálu podľa článku 56 ES, ktoré sa nedá odôvodniť na základe článku 58 ods. 1 ES.

Ustanovenia dohody o Európskom hospodárskom priestore týkajúce sa voľného pohybu kapitálu sú v zásade zhodné s ustanoveniami Zmluvy o ES. Z toho vyplýva, že skutočnosť, že osoby, ktoré by si mohli uplatniť nárok na výnimočný režim daňovej úpravy, boli odrádzané od ponechania ich legalizovaných finančných aktív v Nórsku, Lichtenštajnsku alebo na Islande, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu zakázané aj podľa článku 40 Dohody o EHP.

Žaloba podaná 15. januára 2009 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojsvodstvo

(Vec C-22/09)

(2009/C 82/24)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: B. Schima a L. de Schietera de Lophem, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojsvodstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/91/ES zo 16. decembra 2002 o energetickej hospodárnosti budov (¹), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice,
- zaviazať Luxemburské veľkovojsvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2002/91/ES uplynula 4. januára 2006. Žalovaný pritom ku dňu podania tejto žaloby ešte neprijal všetky opatrenia potrebné na prebratie smernice do vnútroštátneho práva, resp. o nich neinformoval Komisiu.

(¹) Ú. v. ES L 1, 2003, s. 65; Mim. vyd. 12/002, s. 168.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Bíróság (Maďarsko) 19. januára 2009 – Sio-Eckes Kft./Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Vec C-25/09)

(2009/C 82/25)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sió-Eckes Kft.

Žalovaný: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Odvolanie podané 21. januára 2009: Francúzska republika proti rozsudku Súdu prvého stupňa (siedma komora) zo 4. decembra 2008 vo veci T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada Európskej únie

(Vec C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Jazyk konania: angličtina

Prejudiciálne otázky

1. Môže sa článok 2 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2201/96 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že sa na základe jeho prílohy I vzťahuje systém pestovateľskej pomoci okrem broskyň v sirupe a/alebo v prírodnej ovocnej šťave, patriacich pod číselný znak KN ex 2008 70 61 aj na výrobky patriace pod iné číselné znaky KN uvedené v prílohe I (ex 2008 70 69 atď.)?
2. Splňa spracovateľ vyrábajúci výrobky patriace pod číselný znak KN ex 2008 70 92 podmienky vyššie uvedeného nariadenia?
3. Môže sa článok 2 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 1535/2003 ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že výrobky patriace pod číselné znaky ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94, ako aj ex 2008 70 99 sú hotovými výrobkami v zmysle uvedeného nariadenia?
4. Ak na základe odpovede na vyššie uvedené otázky môžu byť hotovými výrobkami len broskyne uvedené v článku 3 nariadenia Komisie (EHS) č. 2320/89 ⁽³⁾, tak prečo sú potom v právnych predpisoch uvedených v predchádzajúcich otázkach menované číselné znaky KN iných výrobkov?
5. Možno na základe vyššie uvedených predpisov považovať za hotový výrobok aj taký výrobok, ktorý vzniká v určitej fáze spracovania broskyň a ktorý sa tiež dá samostatne umiestňovať na trh (napríklad dreň)?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/96 z 28. októbra 1996 o spoločnej organizácii trhu s výrobkami zo spracovaného ovocia a zeleniny (Ú. v. ES L 297, s. 29; Mím. vyd. 3/020, s. 83).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1535/2003 z 29. augusta 2003, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 2201/96 o systéme pomoci pre výrobky z ovocia a zeleniny (Ú. v. ES L 218, s. 14; Mím. vyd. 3/039, s. 555).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2320/89 z 28. júla 1989 o minimálnych požiadavkách na kvalitu broskyň v náleve a broskyň v prírodnej ovocnej šťave na uplatňovanie programu pestovateľskej pomoci (Ú. v. ES L 220, s. 54; Mím. vyd. 3/009, s. 136).

Účastníci konania

Odvolateľka: Francúzska republika (v zastúpení: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: People's Mojahedin Organization of Iran, Rada Európskej únie, Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 4. decembra 2008 vo veci T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada,
- vydať konečné rozhodnutie vo veci zamietnutím žaloby OMPI alebo vrátením veci na Súd prvého stupňa.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Francúzska vláda sa domnieva, že napadnutý rozsudok treba zrušiť po prvé preto, lebo Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Rada pri prijatí rozhodnutia 2008/583/ES ⁽¹⁾ porušila práva OMPI na obranu a pri prijímaní tohto rozhodnutia nevzala do úvahy osobitné okolnosti; po druhé preto, lebo Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že rozhodnutie o konaní, ktoré sa začalo voči údajným členom OMPI vo Francúzsku, nepredstavuje rozhodnutie, ktoré spĺňa definíciu článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP z 27. decembra 2001 o uplatňovaní určitých osobitných opatrení na boj proti terorizmu; a nakoniec preto, lebo Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že skutočnosť, že Rada odmietla odovzdať bod 3 písm. a) jedného z troch dokumentov, ktoré jej poskytli francúzske orgány na účely žiadosti o zápis OMPI do zoznamu stanoveného v rozhodnutí 2008/583/ES a ktoré odovzdala Súdu prvého stupňa ako odpoveď na uznesenie o opatreniach na zabezpečenie priebehu konania z 26. septembra 2008, neumožňovala Súdu prvého stupňa vykonať prieskum zákonnosti